

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/43/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218010215
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2218010215.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla v trestnej veci proti obžalovanému R. D. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 07.03.2018 sp. zn. 1T/12/2018 na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.07.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného R. D., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného R. D. za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 18.10.2017 v čase okolo 10.00 hod. v obci F. U. XXX, okres R. P., v rodinnom dome po predchádzajúcej slovnej hádke, po naznačení úderu svojej sestre L. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. U. XXX, okres R. P., po pokuse udrieť svoju matku L. D., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F. U. XXX, okres R. P. a po tom ako chcel hodiť po svojej matke smetný kôš, čo sa mu však nepodarilo, nakoľko matka z domu utiekla von na ulicu, začal sa vyhrážať svojej sestre L. D. zabitím so slovami, že tak ju udrie päšťou, že hneď spadne a že ju a jej matku pozabíja alebo inak zničí ich životy, pričom bol veľmi rozzúrený a na hlave mu bolo vidieť takmer všetky žily, čím vzbudil u L. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. U. XXX, okres R. P., dôvodnú obavu o svoj život a o život svojej matky, že svoje vyhrážky o zabití uskutoční.

Za tento prečin uložil obžalovanému podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím § 38 odsek 2 Trestného zákona a § 36 písm. l/ Trestného zákona a § 37 písm. m/ Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Výrok o treste tohto rozsudku napadol odvolaním obžalovaný, ktoré odôvodnil aj sám aj prostredníctvom svojho obhajcu.

Obhajca obžalovaného JUDr. Michal Ellinger v dôvodoch odvolania uviedol, že uložený trest považuje za neprimerane prísny a neadekvátny k spáchanému prečinu. Poukázal na to, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 07.03.2018 spravil vyhlásenie o vine, ktoré súd podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal a dokazovanie vo veci nevykonal. Týmto postupom obžalovaný umožnil súdu určitý zjednodušený postup vo veci, preto mu mala byť okrem poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l / Trestného zákona

priznaná aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona. Zároveň má za to, že ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 odsek 2 písm. d/, odsek 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno toto ustanovenie per analogiam použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 odsek 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku, keďže páchatel neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a zároveň podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku uložil obžalovanému primeranejší trest.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania nad rámec dôvodov uvedených jeho obhajcom poukázal na to, že jeho trestná činnosť sa týkala nedorozumenia medzi ním a jeho sestrou, inak má s rodinou dobré vzťahy a je s ňou v kontakte. Nebolo vyhovené ich pokusom o zastavenie trestného stíhania, rovnako boli vyšetrovateľom odmietnuté jeho návrhy na doplnenie dokazovania. Vyhlásenie o vine urobil len na návrh súdu s prísľubom, že mu bude uložený trest na dolnej hranici trestnej sadzby. Uložený trest považuje za neprimeraný tak vzhľadom na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností ako aj vzhľadom na okolnosti prípadu.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal.

Zástupca krajského prokurátora navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť z dôvodu, že napadnutý výrok o treste a spôsobe jeho výkonu považuje za správny a zákonný.

Krajský súd, na základe riadne a včas podaného odvolania, na to oprávnenou osobou, podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku, súd I. stupňa rozhodol o vine obžalovaného na základe jeho vyhlásenia o vine na hlavnom pojednávaní dňa 07.03.2018. Po vyhlásení obžalovaného o jeho vine súd I. stupňa dodržal procesný postup v zmysle § 257 odsek 4 Trestného poriadku a po kladnej odpovedi obžalovaného na všetky otázky podľa § 333 odsek 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku rozhodol uznesením v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku, že prijíma vyhlásenie obžalovaného a zároveň vyhlásil, že vo veci sa dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku nevykoná.

Vzhľadom k tomu, že výrok o vine vychádza z vyhlásenia o vine obžalovaného, ktoré bolo súdom I. stupňa prijaté, sa odvolací súd nezaoberal dovolacími námietkami obžalovaného, ktoré sa vzťahovali k výroku o vine. V priznanom rozsahu obžalovaný nemôže proti rozsudku podať odvolanie, ak bolo vyhlásenie o vine prijaté je tento výrok o vine právoplatný.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol všetky rozhodujúce skutočnosti, ktorými sa zaoberal pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, keď s poukazom na trestnú minulosť obžalovaného, na jeho predchádzajúce odsúdenia a na to, že sa skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody dospel k záveru, že iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody nemôže splniť svoj účel.

Súd I. stupňa pri rozhodovaní o treste postupoval v súlade so zákonom a správne zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona, ktorá spočíva v tom, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento trestný čin úprimne oľutoval. Aj keď odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k výroku o vine spochybňujú úprimnú ľútosť, ktorá je nevyhnutným predpokladom priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, krajský súd na priznaní tejto poľahčujúcej okolnosti nemohol nič meniť z dôvodu, že konal len na základe odvolania obžalovaného a tak nebolo možné postupovať v jeho neprospech.

Krajský súd sa nestotožňuje s odvolacou námietkou obžalovaného resp. jeho obhajcu, že v prejednávanej veci mu mala byť priznaná aj poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Trestného zákona, ktorá spočíva v tom, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti prichádza do úvahy len vtedy, ak obvinený svojou aktívnou

činnosťou napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti. Samotné priznanie sa obvineného už v prípravnom konaní nezakladá automaticky priznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. n / Trestného zákona, pretože z hľadiska tejto poľahčujúcej okolnosti je rozhodujúce, aké iné možnosti, okrem pomoci páchatel'a resp. jeho priznania, mali orgány činné v trestnom konaní na objasnenie trestného činu. Týka sa to predovšetkým rozsiahlych a skutkovo zložitých trestných vecí, akou prejednávaná trestná vec nie je.

Okresný súd správne prihliadol na príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. n/ Trestného zákona, keď dôsledne vyhodnotil osobu obžalovaného a jeho trestnú minulosť a prihliadol na to, že tento už bol za trestný čin odsúdený. Takémuto postupu zodpovedá odpis z registra trestov obžalovaného, z ktorého aj krajský súd zistil, že obžalovaný sa doposiaľ dostal do rozporu so zákonom 10-krát, pre obdobnú trestnú činnosť bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 02.04.2013 sp. zn. OT/32/2013 na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, ktorý vykonal dňa 02.08.2014 a tiež trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 06.06.2015 sp. zn. OT/86/2015, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 6 mesiacov. Z výkonu tohto trestu bol podmiennečne prepustený dňa 04.07.2017 a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom.

Z uvedeného vyplýva, že žalovanej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam považoval odvolací súd uložený nepodmienečný trest odňatia slobody a jeho výmeru za zákonný, takto uložený trest zodpovedá všetkým rozhodujúcim kritériám pre ukládanie trestu tak, ako sú uvedené v § 34 odsek 1 Trestného zákona. Uložený druh trestu ako aj jeho výmeru odôvodňujú opakované trestnoprávne postihy obžalovaného, z ktorých je zrejmé, že ani predchádzajúce nepodmienečné tresty odňatia slobody nevedli k jeho náprave. Uložený trest zodpovedá požiadavke individuálnej aj generálnej prevencie, pričom jeho výmeru, vzhľadom k tomu, že skutku sa obžalovaný dopustil krátko po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody za obdobnú trestnú činnosť, nepovažoval krajský súd za neprimeranú.

Zákonu zodpovedá aj výrok rozsudku, ktorým bol obžalovaný zaradený na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko tento bol za posledných desať rokov vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Za nedôvodnú považoval krajský súd aj požiadavku obhajoby na mimoriadne zníženie trestu postupom podľa § 39 odsek 2 písm. d/, odsek 4 Trestného zákona, nakoľko takýto postup sa vzťahuje na konanie o dohode o uznaní viny a prijatí trestu a nie pre prípady vyhlásenia o vine. V aplikačnej praxi súdov je takýto analogicky postup neprípustný.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutých výrokov rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.